

si Déu vol serà la padrina del Pere o de la Teresa. Calc/0030
Sempre em passa el mateix que em queda sempre a l'espera.
Bé, pocs macos es estimen molt tots iguals. Biblioteca d'Humanitats
Mèxic D.F. 1 de setembre del 1950 Mosa

Estimats pares: Novament ens hem endarrerit en la correspondència, uns i altres. I el resultat és el mateix de sempre: nosaltres estem plens de neguit i a vostès els deu passar el mateix.

Vaig rebre el llibre "L'humor a la Barcelona del nou-cents". Va fer-me una il·lusió indescriptible i si no fos que sóc modest de mena, fins i tot se m'hauria desvetllat la vanitat.

Mantinc una correspondència força regular amb en Joan Triadú, un dels valors que em semblen més interessants de les noves promocions. No sé si per afalagar-me o perquè ho creu de debò (jo prefereixo quedar-me amb això darrer, naturalment) diu que considera que la meua obra s'ha de donar a conèixer a Catalunya i insisteix en que li lliuri els originals per a un volum de contes i ell s'encarregarà de buscar editor. Diu que està prou ben relacionat per reeixir en aquesta comesa.

Veig que s'han interromput les trameses de "Gaelli", pare. Ho atribueixo a la seva molta feina i a l'estiueig a Bellaterra. Tantdebo que no sigui per cap causa dolenta. El pare de la Rosa va dir-me que li agradaria molt publicar-me'l a la "Col·lecció Catalònia", que ell dirigeix. Si ens sembla que això no ha de representar cap complicació per ningú, m'agradaria.

Abans d'ahir vàrem celebrar el sant de la Rosa, i ahir el del Raimon. Es va excitar tant amb els regals (el petit, és clar!) que a les dotze de la nit encara no dormia i va despertar-se a les cinc dient que volia sortir al menjador per veure els regals. Ell i la nena estan maquíssims; no és una opinió simplement paternal: ho diu tothom i nosaltres sempre estem disposats a creure-ho.

I ara que parlem de nens, permetin que els dongui una notícia atòmica: pel desembre, si Déu vol, reberem la tercera visita de la cigonya. Sí, no s'esverin que és veritat! La Rosa es troba molt bé, el metge ho corrobora i ella i jo estem il·lusionats com si es tractés del primer fill. Si és un nen, hem acordat (aquí no puc negar la meua intriga) que es dirà Pere, i si és una nena, Maria Teresa, combinació dels noms de la mare i de la de la Rosa. Ja veuen que l'Amèrica no ens fa perdre l'humor i que fem tots els possibles per a millorar la situació demogràfica de Catalunya.

Aquí, a Mèxic, estem en plena febre de la televisió. Avui precisament s'ha inaugurat oficialment la primera estació, i a tots els grans magatzems venen aparells per als gustos més diversos. El Tísner, que és l'home més dinàmic i emprenedor de la família, ja ha obtingut la plaça d'escenògraf, molt ben remunerada, en aquesta naixent organització.

Aquests dies he llegit "Un señor de Barcelona", d'en Pla, i m'ha agradat molt, a desgrat d'unes inevitables reserves. L'anecdolari d'aquella època feliç de començaments de segle, és deliciós i trobo que expressa molt bé l'esperit del nostre poble, almenys el que tenia abans.

Quina llàstima que s'hagi anat perdent l'humor i el gust del bon viure, en una Europa tan plena d'angoixa. I a desgrat de tot, el que de bo es produeix en el món, segueix sortint d'aquest vell continent tan estimat. Els americans estan en plena orgia de la llauna i del plàstic i no fan res que valgui la pena. Qualsevol producte manufacturat a Europa, àdhuc en aquestes circumstàncies tan precàries, supera en tots els aspectes als que surten dels tallers americans.

Gràcies a Déu! ^{En arribar en aquest punt heu rebut la seva carta.} Molt content del retrat del Joan. He quedat tan complaent, que ja només em queda esperar per acompanyar-me. Abagadeu bé a tots del seu pare.

Estimats pares: gràcies per haver-me enviat la diada del meu - sand. Gràcies a Déu el vaig passar molt bé en companyia de tots els germans i els bons amics que ja tenen per costum acompanyar-me en aquesta diada. Vauig tenir molt regals i tots els meus bonics.

M'imagino la sorpresa que es li farà la vinguda d'un altre nét. ~~El~~ El meu pare com que ja en té tant ja no es sorpren de res. A més a més en fa una gran il·lusió un altre fill i a més sem que l'atendran en els seus germans que dit sigui de passada cada dia són més macos. La Glòria està feta una preciosa. Ja s'ha molt temps que ho diu tot i no calla en tot el dia. Té una mena de pel seu germà i quan el veu animat li diu: no poris pobret, no poris, i això acompanyat d'un peton i abraçades que trenquen el cor. Del matí al vespre se'l passa cantant fent dormir els ninos ballant i sempre de tan bon humor que dona gust. De la cara s'assembla extraordinàriament al Pere i de caràcter també. El Raimon ja s'ha fet molt gran i diu coses molt divertides. Oh, m'oblidava de dir el més important que voste' mare